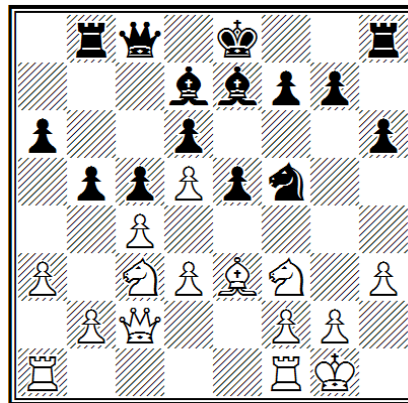

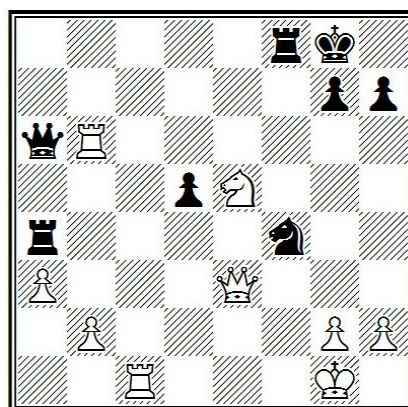
Die ene zet...

Een schaakpartij duurt doorgaans een hele avond, maar niettemin kan één moment van onoplettendheid of juist één briljante ingeving de partij beslissen. In het eerste geval is het net dat ene zetje wat je achteloos speelde en niet lang over na dacht wat je fataal wordt. In het tweede geval kan het een zet zijn waar je lang over hebt zitten piekeren, maar soms ook een zet die je snel gezien hebt en redelijk snel speelt en de tegenstander mee overdondert. Vorige week zagen we in de interne competitie van Eeuwig Schaak twee mooie voorbeelden van beslissende zetten. Ben Seleski had tegen Ad Bruijns wit de volgende stelling op het bord:

Ben speelde de ene zet die hij niet moest spelen: 1.g2-g4?, Pf5xe3 2.f2xe3, Ld7xg4 3.h3xg4, Dc8xg4+ en zwart wint zijn geofferde stuk terug met twee pionnen extra en de witte koningsstelling ligt helemaal open. Dat is Ad wel toevertrouwd en hij liep Ben vervolgens onder de voet. Een combinatie van 3 zetten diep over het hoofd zien is op zich natuurlijk nog niet zo'n heel groot schande.

Een mooi voorbeeld van een allesbeslissende krachtzet kwam van de hand van Patrick Heijnen. Hij speelde met zwart tegen Kees van Hogeloon en het stond als volgt:

De zwarte dame moet weg van wit. Nou ja, dan kan wit het krijgen ook: 28..., Da6-e2!!! De partij is in één keer uit. Wit kan de dames niet afruilen vanwege 29..., Pxe2+ met torenwinst, er dreigt mat op g2 en het paard op e5 krijgt het ineens ook Spaans benauwd. Kees zag zich genoodzaakt zijn paard weg te geven, maar Patrick was daarmee nog niet tevreden: 29.De3-f3, De2xf3 30.Pe5xf3, Pf4-e2+ en Kees gaf op. Hij verliest een volle toren.

Patrick Heijnen

Bijzonder was ook de partij tussen Wim Soeters en John van Helden. Wim had 2 pionnen meer in het eindspel, maar het was John, die het eindspel net iets handiger speelde en als eerste een pion aan de overkant kreeg. Het leverde hem de winst op.

Cor Lazeroms kwam tegen Ger van Aalst wat minder te staan en Ger trok furieus ten aanval. Ger walste over Cor heen en Cor was diep onder de indruk van het uitstekende spel van zijn tegenstander. Ook Geraldine Tanasale ging tegen Jan Konings fanatiek in de aanval, maar daarbij sneuvelde wel een paar van haar stukken, terwijl de aanval te weinig opleverde om dat te compenseren. Winst voor Jan dus. Cees Buurman en Jan Rijkse speelden beiden niet hun beste partij van het seizoen. Cees gaf Jan meer kado dan andersom en verloor zodoende.

De B-manche van de interne competitie is daarmee klaar. De top 10 van de eindstand is als volgt:

1. Ad Bruijns	126
2. Jan Rijkse	110½
3. Patrick Heijnen	88
4. Kees van Hogeloon	75
5. Ger van Aalst	65
6. Ben Seleski	57
7. Cees Buurman	53
8. John van Helden	50
9. Cor Lazeroms	47
10. Toon de Rooij	46